Заседание на Съвета на националните малцинства

Владимир Захариев и Стефан Стойков участваха в заседанието на Съвета на националните малцинства в Белград

Стр. 3

След заседанието Захариев и Стойков имаха среща с премиерката Ана Бърнабич, по време на която й подариха фланелка на ФК "Младост" Босилеград, тъй като тя е родена на същата дата (28 септември) и същата година, когато е сформиран и босилеградският футболен отбор. Тази информация съобщи самата премиерка, когато през тази пролет посети Босилеград в качеството си на министър на държавната администрация и местното самоуправление.

Ново Братство

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

ГОДИНА II ◉ БРОЙ 31 ◉ 13 октомври 2017 г. ◉ Безплатен екземпляр ◉ Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Заседание на Съвета за образование към Народната скупщина на Република Сърбия в Босилеград

Стр. 2

Делегация на Бабушнишка община в Народното събрание на Република България

Всички искове ще бъдат подкрепени

Стр. 5

XIII-ата световна среща на българските медии в Кишинев

Стр. 4

Портал ФАР

FAR

интегрира мултикултуралното развитие между Сърбия и България

Реакция на Националния съвет

Община Димитровград не изпълнява законовите си задължения към НС

Стр. 3

След оттеглянето на „Калинел" от босилеградския „Кобос"

Общинското ръководство полага усилия за разрешаване на проблема

Стр. 3

Заседание на Съвета за образование към Народното събрание на Република Сърбия в Босилеград

*** Стефан Стойков, зам.-председател на НС на българското малцинство в Сърбия, призова родителите да използват правото си, което им е гарантирано с Конституцията на Република Сърбия, и да записват децата си за обучение на майчин език.**

По инициатива на Националния съвет на българското малцинство в Сърбия и Община Босилеград неотдавна в Босилеград се проведе заседание на Съвета за образование, наука, технологично развитие и информационно общество към Народното събрание на Република Сърбия, на което бяха разисквани проблемите в образованието на българското национално малцинство, както и начините и възможностите за тяхното решаване.

На заседанието присъстваха депутатите - членове на Съвета за образование, наука, технологично развитие и информационно общество: проф. д-р Любиша Стоимирович, зам.-председател на съвета, Джордже Косанич, Фатмир Хасани и Никола Савич, председателят на Националния съвет и кмет на Община Босилеград Владимир Захариев, зам.-председател на НС и зам.-кмет на Община Босилеград Стефан Стойков, директорът на босилеградската гимназия Антон Тончев, както и директорите на основните училища в Босилеград, Димитровград и Звонци - Методи Чипев, Катарина Симеонов и Драган Иванов. На срещата присъства и проф. д-р Миле Самарджич от Висшето икономическо училище в Белград, което вече няколко години има клон в Босилеград.

Заседанието бе открито от зам.-председателя на съвета проф. д-р Любиша Стоимирович, който поздрави присъстващите, след което даде думата на председателя на Националния съвет на българското малцинство в Сърбия Владимир Захариев. След като с благодарствени думи поздрави присъстващите на заседанието, Захариев информира членовете на съвета за постигнатите резултати и проблемите, свързани с процеса на обучение на българското национално малцинство в Сърбия. Той подчерта, че от голямо значение е фактът, че след 30 години са отпечатани учебници на български език и нашите деца имат възможност да учат на майчин език. Той изказа благодарност и към институциите в Сърбия и България, които полагат грижи и създават качествени условия за образование на нашите деца.

Зам.-председателят Стефан Стойков подробно запозна присъстващите с положението в областта на образованието на българското национално малцинство в Сърбия. Между другото и той изтъкна факта, че след повече от тридесет години НС е успял да осигури преведени учебници на български език за основното училище, а чак след 50 години - за гимназията. Стойков поясни, че в момента съществуват преведени и отпечатани учебници от първи до шести клас на основното училище, преведени са и учебниците за седми и осми клас, чака се само разрешение от Министерството на образованието за тяхното печатане. Остава да бъдат отпечатани още учебниците по музика и изобразително изкуство, както и притурките от 30% по българска история и география, което трябва да стане със съдействието на просветните министерства на Сърбия и България. Що се касае до гимназията, преведени са една част от учебниците за първи клас и очаква се НС да подпише меморандум с Министерството на образованието на Сърбия за превод и печатане на всики учебници от 1-ви до 4-ти гимназиален клас. Той благодари на министерството и на Института за учебници и учебни помагала начело с директора Драголюб Койчич, оказали голям принос за превеждането на учебниците. Зам.-председателят на НС изтъкна и доброто сътрудничество с Министерството на образованиео и науката на Репблика България, което дава възможност на децата от българските общности в Сърбия да следват във ВУЗ-овете в България.

Катарина Симеонов, директор на ОУ „Христо Ботев" в Димитровград, и Драган Иванов, директор на ОУ в Звонци, поискаха от компетентните органи в Сърбия българският език в тези училища да бъде равноправен с другите предмети, а не както досега да се изучава факултативно, както и бележката по български език да влиза в общия успех на учениците.

Директорът на ОУ „Георги Димитров" в Босилеград Методи Чипев между другото изтъкна, че в босилеградското основно училище български език се изучава като задължителен предмет и бележката по български влиза в общия успех на учениците. Той подчерта, че в първи, трети, пети, шести и седми клас има по една паралелка, в която обучението изцяло се провежда на майчин български език.

Директорът на босилеградската гимназия Анон Тончев каза, че основно е да се осигури икономическо развитие на общините, в които живее компактно българско население, понеже без това няма да има деца и илюзорно ще бъде да се говори за образование. Той изтъкна, че е против определянето на родителите на кой език да се учат децата им, а този въпрос държавата да уреди по друг начин. Освен липсата на учебници, което е основна причина защо родителите не искат децата им да се учат на български език, училищата нямат преведени и дневници за работа, свидетелства и други формуляри, което пречи на работата в училищата, добави Тончев.

Депутатите внимателно изслушаха забележките и предложенията, които в дискусиите си изтъкнаха представителите на НС и директорите на училищата и обещаха, че с тях ще запознаят компетентните в Министерството на образованието и другите републикански институции и лично ще се застъпват за разрешаването на проблемите в образованието на българите в Сърбия.

П.Л.Р.

Преди заседанието на Съвета за образование в Босилеград, ръководството на Националния съвет имаше среща с министъра на образованието, науката и технологичното развитие Младен Шарчевич и зам.председателя на Съвета проф. Любиша Стоимирович.

Преди срещата депутатите, придружавани от ръководството на Националния съвет и общината, посетиха гимназията и основното училище.

След заседанието гостите от Белград посетиха бежанския лагер в старата болница, както и църквата „Св. Троица" и първото килийно училище в село Извор, където в черковния двор фолклорният ансамбъл към СД „Младост" специално по този повод изпълни културна програма.

Заседание на Съвета на националните малцинства

Владимир Захариев и Стефан Стойков участваха в заседанието на Съвета на националните малцинства в Белград

След заседанието Захариев и Стойков имаха среща с премиерката Ана Бърнабич, по време на която й подариха фланелка на ФК "Младост" Босилеград, тъй като тя е родена на същата дата (28 септември) и същата година, когато е сформиран и босилеградският футболен отбор. Тази информация съобщи самата премиерка, когато през тази пролет посети Босилеград в качеството си на министър на държавната администрация и местното самоуправление.

Под председателството на министър-председателя Ана Бърнабич миналата седмица в Белград се проведе първото заседание на Съвета на националните малцинства от сформирането на новото правителство, на което присъстваха и председателят и зам.-председателят на Националния съвет на българското малцинство в Сърбия Владимир Захариев и Стефан Стойков. Темата на срещата била реализацията на Акционния план за осъществяване на правата на националните малцинства и измененията и допълненията на Закона за правата и свободите на националните малцинства и Закона за националните съвети на националните малцинства.

Прилагането на Акционния план за осъществяване правата на националните малцинства е приоритет, заявила тя и предвестила, че предстои да приключи и работата върху измененията и допълненията на Закона за правата и свободите на националните малцинства и Закона за националните съвети на националните малцинства. „Важно е правителството възможно по-скоро да предостави на Парламента тези два закона и да продължи да работи върху приоритетите, посочени от страна на националните съвети, а това са образованието и информирането. В този смисъл от бюджетния фонд за националните малцинства ще бъдат предоставяни средства за информиране на езиците на малцинствата", изтъква между другото премиер Бърнабич.

> * - Използвахме момента след заседанието да поканим премиерката да дойде в Босилеград по повод откриването на новия обект за спешна медицинска помощ в Здравния дом, когато ще имаме възможност да договорим и реализация на нови проекти, с цел създаване на по-добри условия за жителите в общината, заяви Захариев.

Директорката на Канцеларията за човешки и малцинствени права Сузана Паунович запознала присъстващите, че през септември са проведени обучения за заетите в над 70 местни самоуправления. Паунович изтъкнала, че очаква през следващия период качеството на отчетите и динамиката на изпълнението на Акционния план да бъде още по-добро и по-видимо.

Председателят на Националния съвет на българското малцинство в Сърбия Владимир Захариев заяви пред „Ново Братство", че е взел участие в дискусията и поискал ускоряване на реализацията на Акционния план по отношение на превеждането на учебници за средните училища на български език, както и ускоряване на процедурата за издаване на актове за раждане на майчин български език, за което единствено е останало да се съгласува превода на графата за деня, месеца и годината на раждане. Захариев посочи, че е изказал благодарност към републиканските институции за досегашните им дейности във връзка с превода на учебниците за основното училище и подкрепата за откриването на новите медии на български език - „Ново Братство" и „Нова Радио-телевизия Босилеград".

П.Л.Р.

Реакция на Националния съвет

Община Димитровград не изпълнява законовите си задължения към НС

Брой: I035 / 10.10.2017, Босилеград, 10 октомври 2017 година

Националните съвети на националните малцинства въз основа на Закона за националните съвети имат правото средства за работа и изпълняване на своите дейности да обезпечават от бюджета на Република Сърбия и от бюджетите на общините с малцинствено население. Общините, в които нациналното малцинство представлява 10% от общия брой на населението, или чийто език е в служебна употреба на територията на общината, са длъжни в бюджетите си да планират средства за финансиране на националните съвети на националните малцинства.

До момента единствено Община Босилеград изпълнява законовите си задължения към Националния съвет на българското национално малцинство. Нито една друга община не изпълнява своите задължения предписани чрез закона.

През последните три години финансовите средства от Националния съвет се разделят пропорционално на Босилеград и Димитровград, и на останалите местни общности в Сърбия с българско население.

Поради тези причини председателят на Националния съвет на българското национално малцинство и кмет на Община Босилеград Владимир Захариев и зам.-председателят на НС и зам.-кмет Стефан Стойков изразяват недоволство от крайно безотговорното поведение на управляващите Община Димитровград, както и заради отношението им към малцинствения въпрос и опазването на българската кауза. Безотговорното им поведение отразява тяхното отношение към българите в Сърбия и затруднява осъществяването на правата ни посочва се в писмото, отправено от председателя на Националния съвет Владимир Захариев и заместник-председател на Националния съвет Стефан Стойков.

След оттеглянето на „Калинел" от босилеградския „Кобос"

Общинското ръководство полага усилия за разрешаване на проблема

Българската фирма „Калинел", собственост на Марин Радевски от Троян, която от миналата година произвеждаше спално бельо в обекта на „Кобос", в началото на октомври спря производството и изнесе машините си, а всичките 105 работници останаха без работа. Както посочил самият собственик, причината за закриването на цеха са неразрешените имуществени въпроси, свързани със собственост върху текстилния завод „Кобос". Една от причините може би е и загубата на стойност от 90 000 евро, която „Калинел" отчел през изтеклия период.

След като задвижи производството, „Калинел" сключи и договор с Министерството на стопанството за получаване на субсидии за ангажиране на работници.

Оттеглянето на „Калинел" бе причина за пресконференцията, която общинското ръководство начело с кмета Владимир Захариев свика веднага след случилото се. Кметът съобщи пред журналистите, че след закриването на цеха в общината са дошли около тридесетина, сега вече бивши заети в „Калинел", които поискали отговор на въпроса дали общинското ръководство и самият той са виновни за закриването на цеха, тъй като такива информации са разпространени в социалните мрежи.

- Веднага тук пред събралите се работници извиках по телефона собственика на „Калинел" Марин Радевски и включих говорителя, така че всички имаха възможност да слушат разговора. На въпроса ми дали аз и общинското ръководство сме вършили натиск върху него и дали сме виновни за закриването на цеха, г-н Радевски каза, че не сме вършили какъвто и да е натиск и изтъкна, че причината за оттеглянето му са неразрешените имуществени отношения. Радевски още каза, че е имал и обещание от републиканските институции проблема със собствеността върху имуществото да се разреши в срок от три месеца, изтъкна кметът.

Захариев категорично отхвърли и слуховете, че е извършвал натиск върху Радевски да дава пари за „Ново Братство" и посочи, че собственикът на „Калинел" своеволно дарил един компютър на „Ново Братство", което в никакъв случай не е било резултат от натиск.

Пред медиите кметът изтъкна и че Община Босилеград е единствения собственик на обекта и на парцела, на който се намира „Кобос", а също е собственик и на обекта и на парцела, в който се намираше бившия цех за производство на чорапи „Зеле Велкович".

- Общината е готова да предостави тези фабрики на инвеститори, включително и на „Калинел". Единственото условие от наша страна е да ангажират работници от общината и да спазват разпоредбите от Закона за труда, касаещи правата на заетите, уточни Захариев.

Захариев и зам.-кметът Стойков поискали спешна среща с министъра на стопанството Горан Кнежевич, на която го запознали, че общината е единствен собственик на „Кобос", обекта и парцела.

- След като министърът се увери, че общината е собственик на „Кобос", а не компанията „Юмко", от неговия кабинет веднага изпратиха съобщение до Радевски по имейл, в което министерството потвърждава, че общината е собственик на „Кобос" и призовава „Калинел" да направи договор с общината и да възстанови производството.

Веднага след това и кметът изпратил съобщение до Радевски, в което го поканил да организират среща, с цел сключване на договор за предоставяне на цеха на „Кобос", а въз основа на полученото съобщение от министерството. Както Захариев ни осведоми, междувременно от Републиканския институт за кадастър получили писмо, в което осведомяват общината, че е отхвърлено обжалването на „Юмко" за собственост на „Кобос", което компанията подала към института, а се потвърждава, че единствен собственик е Община Босилеград.

- Организирахме нова среща със заетите, на която ги запознахме с дейностите, предприети от страна на общината, и заедно с тях сформирахме една работна група (двама заети и трима представители от общината), която да отиде на среща с Радевски с цел постигане на договор за възстановяване на производството. Доколкото собственикът на „Калинел" не прояви интерес за сключване на договор с общината, готови сме още следващата седмица да поканим други заинтересовани инвеститори, а всичко с цел осигуряване на работа и поминък на работниците, подчерта Захариев.

Дано се намери някакво решение за този проблем, понеже 105 работници сега са на трудовата борса, което никак не е малко за нашия град. *П.Л.Р.*

XIII-ата световна среща на българските медии в Кишинев

*** Участваха и представители на българските медии в Сърбия.**

В организация на Българската телеграфна агенция и Асоциацията на българските медии по света от 4 до 8 октомври в молдовската столица Кишинев се проведе Тринадесетата световна среща на българските медии. Във форума участваха представители на над 30 български медии от България, Молдова, САЩ, Канада, Украйна, Румъния, Сърбия, Испания, Ватикана, Холандия, Унгария, Чехия, Гърция, Кипър, Израел и др. Сред участниците бяха и представители на „Ново Братство" .

Темата на тазгодишната среща бе „Политики на близостта".

Официалното откриване срещата се състоя в Националния музей на историята на Молдова в Кишинев. След поздравителното слово на генералния директор на БТА Максим Минчев, присъстващите бяха поздравени и от вицепрезидента на Р България Илияна Йотова и президента на Република Молдова Игор Додон. В речта си вицепрезидентът Йотова изтъкна, „Зад границите на България вашето слово излиза извън рамките само на журналистическия материал. Вие сте център на българщината и живата връзка между сънародниците ни с родината." Тя отбеляза, че тази среща е с огромна важност, защото поставя темата за уникалната роля, която имат журналистите в обяснението на света, в неговата глобалност, сложност и противоречия. „Амбицията на нашия президентски екип е реална политика за българите в чужбина и тази политика не трябва да бъде "за" българите в чужбина, а "заедно" с българите в чужбина за България. Наясно сме, че има още много какво да се направи за по-добрите връзки за българските общности в чужбина", подчерта Йотова и добави, че ще предложи по време на председателството на България на Съвета на ЕС да има специални представяния на България и нейните приоритети в страните извън ЕС", каза между другото тя.

По време на срещата журналистите се обявиха против натиска срещу колегата им Виктор Николаев, водещ на сутрешния блок в "Нова телевизия", който в ефир бе заплашен от депутата от ГЕРБ Антон Тодоров и от вицепремиера Валери Симеонов с уволнение заради зададен въпрос.

Президентът на Молдова Игор Додон благодари на организаторите за избирането на страната му за домакин на форума. „Това е една прекрасна инициатива и не знам да има друга държава, която да е провеждала подобен форум тук", отбеляза той. По думите му Молдова е страна, в която съжителстват мирно множество общности и това е истинско богатство за една страна. „За нас е много важно те да се чувстват като у дома. След изборите догодина ще осигурим представителство в парламента на всички общности и за първи път българите в Молдова пряко ще изберат своя кандидат", каза президентът Додон.

След официалното откриване, на което присъстваха и писателят академик Антон Дончев и епископ Сионий, игумен на Троянския манастир, както и ученици от българския теоретичен лицей "Васил Левски" в Кишинев, присъстващите имаха възможност да разгледат и изложбата на БТА „Родени свободни". Изложбата съдържа 29 табла, на които са показани страници от революционни български вестници и списания от времето на Възраждането и борбите за национално освобождение на Любен Каравелов, Христо Ботев, Георги С. Раковски, Стефан Стамболов и др. Покъсно участниците в срещата заминаха за Тараклия, област, в която около 80% от населението са етнически българи. В град Тараклия бе открит пресклуб на БТА, който след Босилеград, е вторият такъв извън България. В присъствието на вицепрезидента Йотова и президента Додон в Тараклийския държавен университет "Григорий Цамблак", където обучението се провежда на български език, бе подписано споразумение за сътрудничество между Русенския, Великотърновския и Тараклийския университети, след което бе организирана великолепна културна програма.

Същата вечер българският посланик в Молдова Петър Вълов организира прием за участниците във форума. През следващите два дни от срещата, в рамките на отделни панели, които се провеждаха в прекрасния хотел „Bristol Central Park", участниците обсъждаха редица теми, свързани със състоянието на медиите на българите извън границите на България, както и темите за: Съхраняването на езика; Образованието и бизнес – икономика, базирана на знанието, Новите платформи в образованието; Петата свобода - трансфер без граници на кадри, знания, технологии и данни; Ролята на медиите в битката за един по-образован свят; Проблемът с фалшивите новини и др.

Модератори на панелите бяха генералният директор на БТА Максим Минчев, ректорът на Минно-геоложкия университет проф. Любен Тотев, Мария Фъртунова - директор на Дирекция „Висше образование" в МОН, медийният експерт доц. Георги Лозанов, Константин Каменаров - генерален директор на БНТ, известният фотограф Иво Хаджимишев, журналистът от Дарик радио Кирил Вълчев и др. В дискусиите участваха и академик Антон Дончев, ректори на висши учебни заведения от Русе, Велико Търново, Варна, Свищов и София, Петър Хараламиев - председател на Държавната агенция за българите в чужбина, Митко Тодоров - изпълнителен директор на НДФ "13 века България", представители на Медицинския университет във Варна, представители на Държавната агенция за закрила на детето, кметът на Община Балчик Николай Ангелов, представители на бизнеса, представители на филмово студио „Време" и др.

„Ще направим всичко възможно този проект да продължи да се организира, в него има смисъл, тъй като остана единственият форум, който събира гилдията, заяви генералният директор на БТА Максим Минчев при закриването на Тринадесетата световна среща на българските медии. Вече 13-и път се събираме, като за това време много бързо се промени нашата професия, но най-важното в тази динамика е да се запази морала на журналистите", добави Минчев.

Годишната награда на НДФ "13 века България" за принос в разпространението на българската култура от българоезична медия в чужбина бе присъдена на Максим Божилов, който близо 20 години издава вестник и поддържа радио програма "Български хоризонти" в Канада. Наградата му бе връчена от Митко Тодоров, изпълнителен директор на НДФ "13 века България".

Тринадесетата световна среща на българските медии е осъществена с подкрепата на "Софарма", "Хювефарма", "Дънди Прешъс Металс", "Аурубис България".

П.Л.Р.

Делегация на Бабушнишка община в Народното събрание на Република България

Всички искове ще бъдат подкрепени

Делегация на Бабушнишка община в състав Иван Таков, Саша Златанов, Милан Искренов и Мирча Игнятов тези дни бе приета в Народното събрание на Република България и участва в работата на Парламентарната комисия по политиките за българите в чужбина.

Таков е член на Общинския изпълнителен съвет в Бабушница и ръководител на Канцеларията на Националния съвет на българите в с. Звонци, Златанов – член на бабушнишкия Общински съвет, както и общински координатор за сътрудничество с националните малцинства. И двамата са водачи на партията ДПБ в Звонския край. В качеството си на изтъкнат член на тази партия присъства и Мирча Игнятов, докато Милан Искренов присъства в качеството си на общински съветник за работи от значение за стопанско и икономическо развитие на Бабушнишко, който в органите на местното самоуправление е на постоянна работа. Потеклото на Искренов също е от Звонския край, по-конкретно от с. Вучи дел.

Делегацията бе приета най-напред от председателя на посочената парламентарна комисия Андон Дончев и сътрудниците му, след което участва и в работата на заседанието на комисията, на което между другото бе дискутирано и по исковете, за чието реализиране звончанци, съответно бабушничани, потърсиха помощ от българските парламентаристи.

Делегацията потърси помощ от комисията за реализиране на няколко цели: откриване на граничния преход край с. Петачинци, за който проект двете държави преди години сключиха съответни договори, но липсва конкретното реализиране; купуване на линейка за Звонския край; доизграждане на комплекса около църквата „Св. Илия" в селото; извършване на богослужения от страна на свещеници от България в тази църква поне веднъж, а може би и повече пъти през една календарна година и то по случай някой велик православен празник, какъвто примерно е Великден или Илинден (патронния празник на с. Звонци) и др.; възможност за няколко десетки деца от Звонски край и Бабушнишко като цяло да се организира безплатно летуване на българското крайбрежие, какъвто е случай с децата от Димитровградско и Босилеградско, за които такова летуване се организира чрез КИЦ „Цариброд" и КИЦ „Босилеград"; възможност от Министерството на външните работи да се получат средства за плащане на един зает в звонската библиотека, в която стотици книги са на български език и т.н.

> Както бе казано на заседанието, за първи път в парламентарната история на България се е случило една делегация на българи извън границите на тази страна да участва в работата на една комисия към Народното събрание.
> Представителите на Звонско бяха посрешнати изключително сърдечно и изслушани твърде внимателно. Всички парламентаристи, участващи в дискусията по точката от дневния ред, отнасяща се до помагането на жителите на Звонско, енергично и с немалка доза емоции, в своите изказвания настояваха за реализиране на исковете. Един член на комисията дори предложи колегите му да се откажат от дневните за един ден с цел за Звонско да се купи линейка.

Поначало всички искове на делегацията от Звонско, съответно Бабушнишко, са осъществими и ще се положат усилия да се реализират, бе единодушната констатация на всички членове на парламентарната комисия по политиките за българите в чужбина. Покана да присъства в нея специално по повод един иск на делегацията бе отправена и до представителя на БПЦ отец Антоний, който обясни, че искът свещеници от България да идват в Звонско и от време на време да извършват там служби е осъществим, особено ако се има предвид, че някогашния Владика Нишки, а сега Неговото светейшество Патриарх сръбски Ириней преди години е дал разрешение за реализиране на една такава инициатива.

Във връзка с откриването на граничния пункт бе казано, че процедурата все пак ще трябва да върви по определена процедура, но въпросът ще се потенцира. Що се отнася до иска за организирането на летувания за децата, както и за паричното възмездие за ангажирането на постоянен работник в звонската библиотека, звончанци бяха посъветвани, че инициативата най-добре би можали да реализират, доколкото сформират самостоятелен културно-информационен център.

Б. Д.

Приет ценоразпис за паркирането в Димитровград

В червената зона 30, в зелената – 20 динара

Общинският изпълнителен съвет прие ценоразпис за паркирането в Димитровград. Градът е разделен на две зони за платено паркиране – червена, която обхваща главната улица от източната до западната железопътни бариери (или рампи, както местните хора им викат), и зелена, с която са обхванати останалите улици, предопределени за паркиране предимно на коли. Основната цена за паркиране за един час по главната улица (или в червената зона) е 30 динара, докато в зелената зона цената възлиза на 20 динара.

Гражданите имат възможност да вземат под наем място за паркиране за един месец, в който случай ще трябва да отделят 1000 динара за червената и 500 динара за зелената зони. Димитровградчани, които живеят в някоя от сградите на главната улица, на паркингите зад тях ще могат да вземат под наем места за паркиране срещу 300 динара на месечно ниво.

Юридически лица – делови обекти, магазини и продажни пунктове, ще могат да вземат под наем място за паркиране за превозните средства, които им доставят стока, на цена 5000 динара на месечно ниво. Частни лица ще плащат двойно по-малко за тази услуга.

Плащането на паркирането в централната част на Димитровград напоследък стана един от належащите проблеми, предвид големия поток коли, които задръстваха движението както на превозните средства, така и на пешеходците. Проблема се увеличи още повече през последните няколко години с идването на голям брой гости от България, които пазаруват в местните магазини или посещават някой от многобройните гостилничарко-туристически обекти.

На последната сесия на Общинския съвет в Димитровград кметът д-р Владица Димитров между другото сподели, че плащането на паркирането в Димитровград просто стана необходимост и добави, че е дошло време тази област най-сетне да се уреди.

Б. Д.

Репортаж:

В етно къщата на Петър Беков Перча в с. Смиловци

Човекът, избягал от града!

Има ли някой в Димитровградско да не е чувал за Петър Беков Перча? За смиловчанина, който някога като заварчик е работил навред из страната, както и в чужбина (Тунис, Либия, Мароко, Ирак...), а след това се завърнал в родното си село, за да живее живот, какъвто той предпочита, за какъвто милее... Сега е на 70 години, но е здравеняк и надали някой може да повярва, че е на тази възраст. Бранд е този Перча не само на Смиловци, но и на Забъдрието и, ако искате, на цяла Димитровградска община. Аналог няма.

Озовахме се тези дни при него. Човек и да не го е познавал порано, след няколко обменени изречения ще му се стори като че ли се познават отвинаги. Такъв е, простосърдечен. Разговорът тръгва лесно, теми табу няма, всичко може да се говори, особено ако е свързано с „дребните неща", които живота го правят по-хубав и щастлив – ядене, пиене, музика... И по „любовни теми" е желателно да се говори, защото те правят живота „особено ароматен".

„Етно къща Беков"

Това е официалното название на имението му, съставено от къща и двор. Може би най-интересното е, че „фирмата му" не работи на комерсиална основа. Няма ценоразпис. Може да се пие и яде, но и на цени, каквито са в магазините. Една бира – 50 динара. Чашка ракийка – също. На Перча не му трябва никаква реклама. Той просто „посреща и изпраща" всякакви хора – и дългогодишни приятели, но и хора, които за първи път вижда. Обича да общува с хората и това го прави щастлив. В това е поантата на цялата негова „философия".

При Перча може и да се нощува. Етно къщата му е и конак. Доколкото правилно го разбрахме, всеки който идва с тази цел, трябва да има със себе си чаршафи и възглавници. Не успява човека всичко да устрои. Сам е. Що се отнася до плащането на нощувките, домакинът ни дава, за нашите условия, малко необикновен отговор: „Ами, всеки оставя толкова пари, колкото си иска. Колкото мисли да струва нощуването, толкова пари дава".

Разказа ни, че много известни личности от страната и чужбина идвали при него на гости. Някои от тях били и настоящия сръбски патриарх Ириней, както и преселилия се в света на отвъдното също сръбски патриарх, запомнен най-вече по скромността си – Павле. Перчо има дори три книги за впечатления. Показа ни ги и се уверихме, че гостите са били на стотици, ако не и на хиляди. Кой ще брои, много са! Едни писали на сръбски, други на български, трети на испански, английски и кой знае още какви езици. Кой от коя страна идвал, на своя език си споделял впечатленията от посещението.

В самата къща, т.е. онази част, в която е кръчмата, има куп старинни битови предмети. Имал влечението да ги събира и това го правил години наред. На централно място сложена снимката на патриарх Павле с посвещение. Забелязахме и няколко инструмента – цафара, китара, контрабас, акордеон..., а на въпроса ни на кои инструменти от тези свири, Перча (дали сериозно или на шега?) ни отговори: „Ма, свиря на всички". Ако е така, той наистина е „неоткрит музикален гений".

Помолихме го да ни покаже кладенеца в самата кръчма, в който Йован Мемедович докато правеше репортажа, си охлаждаше бирата, но вниманието на домакина ни в този момент отвлякоха странични неща и той временно отсрочи показването на тази „атракция".

Комунистическият лидер Тито

е любимият политик на Перча. Една постройка, която, нека колоквиално да я оприличим като лятна кухня в рамките на имението му, е посветена почти изцяло на някогашния югославски президент. Посветена, в смисъл да е облепена с множество негови снимки. Бихме коментирали – нищо спорно! Перча най-хубавите си години изживял по времето, докато Тито управлявал страната, било му добре, работил, заработил, много създал... „И беше много мирно време", казва Перча, добавяйки: „Когато Тито беше жив, тогава животът беше спокоен. Можал е човек да спи на пейка в парка без да се страхува...". Във връзка с тази тема, разказа ни, че е напуснал Ниш и къщата си в близост до спортната зала „Чаир" в едноименния парк в Ниш, защото му писнало да среща и да общува с наркомани, на които тази част на града е „сборен пункт". „Само спират хората и търсят пари. Ако не им дадеш, може и да ти навредят...", сподели домакинът ни.

В къщата му в Ниш живее жена му, с която, както няколко пъти ни подчерта, са в много добри отношения. Тя обаче си живее там, а той тук. Но идва в Смиловци, посещава го, помага му колкото може. Имат две дъщери и засега едно внуче.

Петър Беков Перча оприличава себе си като „човек, който е избягал от града". Не иска и не може да живее в град и затова се завърнал там, където е прогледал и поел първия си дъх, за да се доближи до корените си, до предците, до природата... В по-големите градове, разказа ни и това, хората някак са се отчуждили помежду си, докато тук в селото не е така – общуваме си, пийнем си, помагаме си...

Гледа и зеленчукова градина,

копае гробове, пише на табели мъдри мисли, които му хрумнат... Всичко това, а и много други неща прави нашият събеседник. Градината я разгледахме. Доматите са големи, ароматни, домашен сорт. Има и чушки, тиквички, краставици... И малък рибарник има Перча, но това лято било сухо, нямало достатъчно прилив на вода, та с риби не можа много да ни се похвали. Надявахме се да видим и животни, но домакинът много ни разочарова, когато ни разкри, че останал само с един петел. Да го събужда сутрин.

Гробовете... Ами, не му е до пари и не му е притрябвало да върши и тази работа, ама селото все повече обезлюдява и просто вече няма кой. Иска човекът да помогне, колко му платят, толкова е.

А табелите... Мислите са негови, може би не са като при Андрич, но са назидателни. Някои от посланията са: „На умен съвет не му трябва, докато на будала не струва", „Щастието в твоя живот зависи от структурата на твоите мисли", „Животът е много кратък, за да бихме били тъжни, и прекрасен, за да бихме плачели". Табелите са от дърво и са със закачалки, та да могат да се слагат на стена.

Домакинът ни просто се определил да живее такъв живот и никой няма правото това да му оспорва. Този избор трябва да се зачете. Прави ли вреда на някого? Не! Изпращайки екипа на вестника ни, Перча ни подхвърли: „Хей, недей нещо неприлично да напишете. Аз знам и да блъскам понякога, ама се знае какво е за вестник, а какво не е!"

Б. Димитров

В Босилеград отбелязана Детската седмица

*** Тази година в мероприятията бяха включени и децата от бежанския лагер**

По време на Детската седмица (от 2 до 8 октомври), която тази година се проведе под лозунга „Да изграждаме мостове между поколенията за радост на всяко дете", основното училище в Босилеград със съдействието на детската градина, общината и други институции организира редица мероприятия.

За учениците в основното училище бяха организирани лекции във връзка с правата на децата, работилници за изработка на играчки и изложба на тези ръкоделия, рисуване с разноцветни тебешири в училищния двор, забавни игри, обучение и прожекции на анимационни филми, посещение на децата от ученическия парламент на местното сдружение на пенсионерите, прожекции на детски филми в Центъра за култура и др. Със съдействието на неправителствената организация СОС Детски села в Сърбия бе организирана и работилници за децата от бежанския лагер в Босилеград и учениците в началните класове на основното училище.

И този път най-голям интерес, както при децата, така и при възрастните, предизвика традиционният маскарад. В маскарадното дефиле из градските улици участваха ученици от централното и подведомствените основни училища, деца от детската градина, както и малчуганите от бежанския лагер. Дългата колона от деца, маскирани като лекари, полицаи, учители, невести, пирати, стари баби, герои от детски приказки и анимационни филми и др. премина през центъра на града. Интересните изображения на децата бяха поздравени и от възрастните босилеградчани, които стояха по тротоарите.

П.Л.Р.

Тринадесетото издание на БТФ

Проявата откриха домакините с „Нишан"

*** В рамките на културното мероприятие ще бъдат изпълнени 6 пиеси**

В Димитровград на 8 октомври започна 13-ят пореден „Балкан театър фест". Проявата откриха домакините – театърът „Христо Ботев" с изпълнението на комедията „Нишан". С някои нови и съвсем удачни режисьорски решения на много любители на театъра пиесата този път май им допадна повече, отколкото изпълненията й преди няколко години.

Гениалната хумористична пиеса на пиротския автор Сърбислав Минкович и този път димитровградчани изиграха на местния царибродски говор. Извършено бе частично „разбъркване" на ролите, предвид че липсваха някои артисти от предишния състав, а се появиха други. За пореден път се оказа, че този спектакъл димитровградската публика не само обича, а просто го обожава. Витаеше във въздуха и усещането, че в „Нишан" и самите артисти с голямо удовлетворение изпълняват ролите си. И не само **че ги изпълняват, но в** тях като че ли намират истинска наслада, тъй като образите автентично и „хиперреалистично" очертават психологията на хората от този край, съответно толкова са им „близки и познати". Фабулата на тази битова комедия вероятно е известна на всички димитровградчани и затова не трябва да се преразказва.

Режисурата е дело на Слободан Алексич, докато в ролите се проявиха „и старите, и младите гардисти" на театъра „Христо Ботев" – Славча Антов, Славча Димитров, Делча Гигов, Николинка Ранчева, Надица Иванова, Драголюб Пейчев, Соня Станулова, Соня Виденова, Йелена Китанова, Милан Андреевич и Сърджан Христов. За да не се разсърдят, нека да набележим и музикантите с епизодично участие – Шпира Тричков, Далибор Глигоров, Ивица Глиговор и Милан Пейчев.

Втората пиеса в рамките на БТФ бе „Излъжи ме". Изнесена бе от белградските артисти Александър Дунич и Сандра Бугарски. Става дума за, както биха казали драматурзите, комедия на характерите с елементи на гротеска. Действието се развива между брачна двойка, тръгнала към балнеосанаториум, в който преди 25 години е прекарала медения си месец. Не стигат дотам, поради пътно произшествие и се озовават в железопътна станция, в която влакове не пристигат. И там започва объркването, кулминацията, катарзиса, развръзката..., и - краят. Сблъскват се характерите на съпрузите. Единият е такъв, другият е именно обратното. Имат време да си „накажат" всичко, което им е било при сърце през всичките тези години. Вечни приказки по темата „мъжко-женски отношения". Пиесата е такава, каквато е. Не е нещо особено, но не и лоша. Предимно е с развлекателен характер. Достойна е за БТФ. Играта на двамата артисти – съвсем коректна. В афишката се посочва, че за първи път е изиграна на сцената „Академия 28". Оригиналният текст е на Саша Симонович. За сценично изпълнение е адаптирана от посочения автор и Желко Миянович, докато режисурата е дело на Драгослав Дабич.

Третата пиеса в рамките на тазгодишното издание на БТФ изнесоха артисти от софийския „Сити Марк Арт Център". Названието й е кратко – „Ла" и е подготвена от Рашко Младенов и Константин Цеков. Необикновен, но твърде интересен спектакъл, представляващ, както казва авторът на текста Рашко Младенов, „смесица от музика и театър". Ние бихме казали – малко повече музика, отколкото театър. Но нищо лошо, тъй като, както добавя Младенов, „Ла" е театрална игра, в която двамата изпълнители демонстрират музикалните си умения". И още казва: „Едва ли има изкуство с такова разнообразие в жанра, каквото е музиката". Разказва Рашко в нея интересни историйки и „черпи" публиката заедно с колегата Константин с най-различни добре известни музикални изпълнения от Бах до Гершуин, от Моцарт до ФСБ, вмъква в спектакъла и ритми от опера, фолклор, джаз и др. Интересно е и това, че Рашко Младенов има оживена комуникация с публиката. Дори търси от нея да му пишат по мейл как да осмисли края на спектакъла, тъй като той самият няма идея как това да стане.

В сряда вечерта в БТФ участва Народният театър от Пирот с пиесата на Зоран Миялевич „Как станах филмаджия", в петък на сцената пак ще се представи театърът „Христо Ботев" с представлението си „Женитба", докато последната пиеса в рамките на фестивала ще е „Нора" и ще бъде изнесена от врачанския Драматично-куклен театър на 16 октомври.

Б. Д.

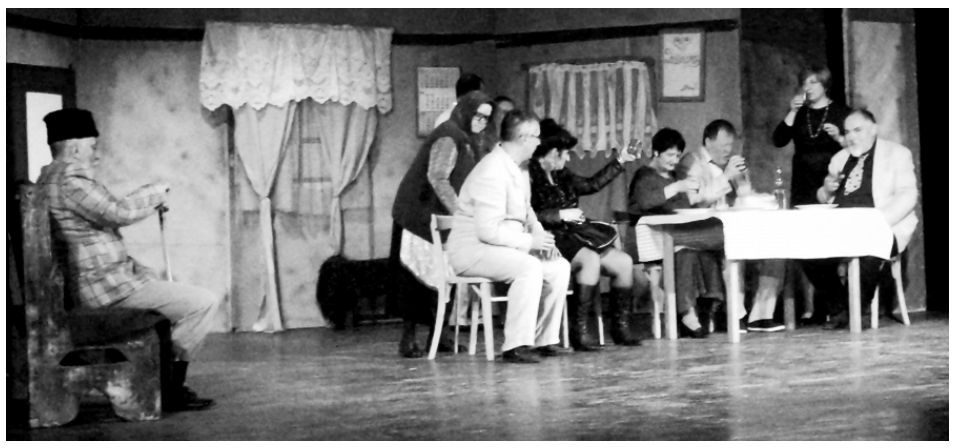

Кметът и зам.-кметът на среща с мнистъра на културата в Белград

Кметът на Босилеград Владимир Захариев и зам.-кметът Стефан Стойков тези дни в Белград бяха на среща със сръбския министър на културата Владан Вукосавлевич.

Захариев заяви, че на срещата са разисквани теми, свързани с реализацията на редица проекти от областта на културата в нашата община.

П.Л.Р.

ВЯРА И КАМЪК на Цветко Иванов двуезично

На 11 октомври 2016 година в Консулството на Република България в Ниш бе подписан Договор за спонсоство при издаването на книгата на Цветко Иванов „Вяра и камък“. Договора подписаха авторът Цветко Иванов и гнералният консул в Ниш господин Едвин Сугарев. Седства за издаването на книгата е отпуснала Дирекция „Вероизповедания“ при Министерския съвет.

Според проекта книгата ще бъде отпечатана през месец март като допълнено и двуезично издание.

„Вяра и камък“ съдържа рисунки и планове на църкви и манастири, съществували на територията на Община Димитровград, подкрепени с данни, събрани от хората, които са живели там, когато в селата е кипял живот и когато е имало повече църкви и манастири, пълни с поклонници.

Книгата ще бъде отпечатана в тираж от 500 бройки, а промоцията й е планирана за март 2018 г.

С. Дж.

Детската седмица отбелязаха и учениците в ОУ „Братство“ в Звонци

Детската седмица под мотото “Да строим мостове между поколенията за радост на всяко дете” отбелязаха и учениците в Основното училище “Братство” в Звонци.

В началото на Детската седмица за тридесетина ученици от това училище бе организирана изложба на детски творби, а на втория ден имаше кратко пътуване и разходка в околностите на училището. Децата посетиха и строежа на малката хидроцентала и уреждането на ракитската река.

В сряда на 4 октомври бе организирана прожекция на детския филм “Up”, чието действие съответства с мотото на тазгодишната Детска седмица. Главните герои са старец и момче, които тръгват на едно вълнуващо приключение в тропическите гори на Амазонка.

В четвъртък училищният педагог изнесе лекция на тема “Защита на учениците от трафика на хора и основите за безопасността на децата”. Учениците имаха възможност по време на презентацията да научат за глобалните и местните аспекти на трафика на хора и деца, както и основните принципи на културата по безопасност с конкретни примери и практически съвети. Същия ден възпитаниците на предучилищното ведомство, ползващо училищните помещения, направиха детски панаир, по време на който учениците и преподавателите имаха възможност да купят ръчно изработените произведения.

В петък ще се проведе детски маскарад, а след това бе избрана и най-хубавата маска.

Г.К.

Гала-концерт „Срещи на приятелството – Радостта на Европа” се проведе в Ниш

По повод отбелязването на Детската седмица в Ниш се проведе 10-ия юбилеен концерт „Срещи на приятелството – Радостта на Европа” с участие на деца-изпълнители от България, Черна гора и Сърбия. Мотото на тазгодишния фестивал бяха стиховете на един от най-големите сръбски поети Мирослав Антич, по потекло от Босилеград – „Всяко дете има криле, само трябва да си спомни къде му растат скрити и веднага ще литне”.

На концерта, провел се в началото на октомври в Дома на армията, участваха фолклорният ансамбъл „Златна Тракия” от българския град Хасково, руския „Работнички” от гр. Санкт Петербург и „Гергьовденско колело” от Подгорица.

Домакин на събитието бе църковният танцов ансамбъл „Бранко” от Ниш, а зрителите се насладиха на участниците от нишкото училище „Цар Константин”, балетната група „Ремизиана” от гр. Бела паланка, Детския културен център от Белград и Детския културен център от Ниш. Нишкият ансамбъл „Бранко” досега приюти над 1300 деца от България, Босна и Херцеговина, Румъния, Молдова, Украйна, Беларус, Австрия, Франция, Гърция, Кипър, Швеция, Черна гора и Китай.

С.Б.

Елизабета Георгиев

Мълчание

ТЯ просто обичаше да мълчи. Думите не виждаше като потребителска стока, а като лукс, от който лесно можеше да се откаже. Тя категорично отхвърли думите, когато беше на седем години. Тогава, по време на урока по литература, от учителката разбра голямата народна мъдрост, че мълчанието е злато. Затова реши да замълчи и да забогатее. По-добре е да мълчиш и да имаш пари, отколкото като мама и тати постоянно да говориш и да крещиш, а да няма за какво куче да те захапе! От тогава ТЯ мълчи и това й харесва. Изгониха я от училище, получи социални помощи, всички я гледаха внимателно и съчувствено, знае тайните на всички, защото всички й се изповядваха и това й харесва. Тя се превърна в движеща се „изповедалня“. Единствената трудност за нея е, че не знае как, на кого и колко да каже нещо, за да облекчи душата си. Забогатя с чужди проблеми, тревоги, грижи и така уязвима заради всичко това, ТЯ продължава да мълчи и да мълчи.

Интервю: Димитър Илиев, димитровградки художник

Галерията и пленерът „Погановски манастир" са моите чада

** Г-н Илиев, тази година отбелязахте два юбилея – 50 години от първата си самостоятелна изложба и 40 години от дипломирането си в Националната художествена академия в София. Припомнете ни къде организирахте първата си изложба и какви творби тогава представихте пред публиката?*

- Първата си самостоятелна изложба организирах през 1968 година във фоайето на местния Център за култура още като ученик в средното художествено училище в Ниш. Тогава представих рисунки и картини. Що се отнася до изложбата в София, това бе четвъртата ми самостоятелна изложба в българската столица. Организирана бе в рамките на галерията на Националната художествена академия. Преди 10 години, по-конкретно през 2007 година, също по случай личен юбилей, експонирах в галерията „Средец", която работи в рамките на Министерството на културата на България. Тогава поканата да устроя изложба пристигна лично от тогавашния министър на културата на тази страна Стефан Данаилов.

** Как прекарвате свободното си време? От няколко години поне формално сте пенсионер. Един художник обаче твори все докато може, за него пенсионирането не представлява граница за сътворяването?*

- Точно така. И нататък рисувам и правя скулптури предимно от теракота. Готвя се за нови изложби. След София трябваше да експонирам в Турция, по-конкретно в Истанбул, Измир и Газиантеп, но поради обстановката в тази страна ги отложих.

** Откъде-накъде в Турция?*

- Имам приятели-художници или галеристи навсякъде по света и те просто ме канят да гостувам с изложби в техните места.

** Ще видим ли наскоро творбите Ви и на изложба в Димитровград?*

- Ако ме поканят, няма да откажа. В кариерата си 10-ина пъти вече съм имал изложби в родния си град.

** Десетки Ваши колеги от Димитровградско, след като завършиха художествени академии, се изселиха оттук. Вие разкайвате ли се понякога, че останахте да живеете и работите тук? Задавате ли си може би въпроса дали в някоя друга среда щяхте да направите и по-впечатляваща кариера, макар че и тази, която отчетохте в Димитровград, заслужава голям респект?*

- Някои хора преди години ми задаваха въпроса не ми ли е скучно в Димитровград. А аз им отговарях, че само на будала в този град може да бъде скучно. Аз тук винаги намирах работа. Или преподавах в гимназиата, или работих в Центъра за култура, или пък си работих в ателието. Когато отидох в Ниш да се уча в средното художествено училище и след кото завърших НХА в София, първичната ми цел беше да се завърна в родния си град. Имам доста колеги, които живеят в по-големи градове, но не постигнаха нищо. Не оспорвам констатацията, че е трудно художник да живее в малко място и в него да прави респектираща кариера, но все пак с усърдна работа и организиране на изложби може да се постигне много.

** Не ни дадохте конкретен отговор – разкайвате ли се или не?*

- През 1980 година ми предлагаха да работя в една галерия в Париж. Бяха ми дали срок от 2-3 седмици да им отговоря. Знаете ли как гласеше отговорът ми? Какъв Париж, бе, Цариброд за мен е Париж!

** Добре, сега ни е по-ясно. Но има ли нещо, което в Цариброд не осъществихте?*

- Да, има. Намерението ми беше да направя една голяма монументална скулптура, която да разкрасява централната димитровградска улица. Тази скулптура трябваше да представлява един от отличителните белези на града. Преди 30-ина години изнесох идеята пред тогавашните управляващи, но те ми отвърнаха, че нищо не е спорно и добавиха, че ще трябва сам да си платя материала за изготвянето на скулптурата. Когато вече споменах местните политици, нека да отбележа, че за щастие огромна част от тях имаха усет за художественото изкуство и помагаха то да се развива тук. Специално нека да посоча някогашния кмет Никола Стоянов, който имаше визия по отношение на развитието на художественото изкуство, съответно откриването на галерията и установяването на пленера „Погановски манастир". Галерията бе открита и пленерът стартира именно когато той управляваше града. Не е спорно обаче да призная, че след това и останалите управляващи не прекратиха подкрепата си и на галерията, и на пленера. Не мога, а да не посоча заслугите за откриването на галерията и установяването на пленера и на тогавашния директор на Центъра за култура Зорица Милева.

** Синът Ви Теодор се определи да последва Вашия път. Стана художник с академично образование. Изпитвате ли удовлетворение от този факт?*

- Всеки родител желае детето му да се сдобие с някакво образование. Теодор завърши висше образование и до няколко месеца ще се сдобие и с магистърска степен. Според мен направил е добър избор. Той е деветият художник в нашето семейство, което означава, че изобразителното изкуство е внедрено дълбоко в душите ни.

** Като основател на местната галерия, следите ли днес работата ѝ, посещавате ли изложбите, търсят ли хората от галерията от Вас някаква съвещателна помощ...?*

- Когато напуснах галерията, някои хора ми говориха, че сега не трябва да ме интересува нито тя, нито пък пленера. Аз им отговарях, че това не е възможно, тъй като основател и на галерията и на пленера не мога, а да не се интересувам от тях. Това е като от родител да търсят да се откаже от чадата си. Разбира се, че и днес се интересувам от работата на галерията и пленера. Контактувам от време на време с хората от галерията. Не много често, но все пак поддържаме връзка. Освен това, аз съм член и на Художетвения съвет на галерията.

** Журналистите често писаха за Вас. Имаше ли моменти, когато жадувахте да Ви помолят да се изкажете по някой конкретен, може би и щекотлив въпрос, но те не се сещаха или не посмяваха да питат?*

- Не, не мога да кажа, че е имало такова нещо. Бих казал, че към журналистите винаги съм бил отзивчив, никога нито един от тях не съм върнал или да съм му отказал да дам изявление или интервю. Когато обаче напуснеш една фирма, май много хора те забравят. Ето, изложбата ми в София проследиха Българската национална телевизия, портал „Фар" и „Ново Братство". За БНТ проявата беше една от водещите новини. От някои медии не очаквах да пропуснат да кажат, че съм експонирал в София. Не искам да ги посочвам конкретно, само ще кажа, че това не съм заслужил.

** Четете ли вестник „Ново Братство"?*

- С „Братство" съм израснал. „Братство" е писало почти за всяка моя изложба. Информирало е за работата на галерията, както и за пленера. Много ме беше яд, когато вестникът не излизаше. Останалите малцинства имат вестници, телевизиионни предавания, а ние нямахме. Щастлив съм, че вестникът отново започна да излиза, макар че сега се нарича малко по-инак. Чета го, доволен съм и се надявам, че ще продължи да съществува още много години. Дано започнат отново да излизат и „Мост" и „Другарче". Не еднократно съм публикувал статии в „Мост". И още нещо - за „Братство" или сега „Ново Братство" трябва да се намерят средства. Не може за друго да има, а за „Братство" да няма.

** Г-н Илиев, нека да Ви честитим юбилеите, благодарим Ви за интервюто и Ви пожелаваме много здраве, късмет и щастие занапред.*

- Благодаря, че се сетихте за мен. Подобни пожелания отправям и аз към вас.

Интервюто взе:
Б. Димитров

Димитър Илиев е роден през 1950 г. в Димитровград. Член е на УЛУС. В кариерата си е записал 30-ина самостоятелни изложби и участия в 150-ина колективни изложби. Двадесет години е бил управител на местната галерия „Методи Мето Петров", в която през тези две десетилетия е организирал около 450 изложби и е събрал към 500 художествени творби (предимно картини) от пленера „Погановски манастир", чийто главен организатор е бил цели 23 години. Участник е в повече изобразителни пленери в Сърбия и в чужбина.

Младият фермер Сашо Алексов

Избира свободата, вместо забързания градски живот

"Роден съм през 1972 г. в село Смиловци живях до 1986 г., когато заминах да се уча в средното Геоложко-хидрометеорологично училище "Милутин Миланкович" в Белград. Професията си хидрометеоролог никога не съм практикувал, защото точно когато завърших средното училище, започна войната. Заминах за Ниш и две години работих в хлебопекарна, известно време същата работа работих и в Пирот. След това отново реших да отида в Белград, обаче пазара стана прекалено наситен с хлебопекари, изискванията на собствениците нарастваха и просто един ден реших да се събера и да се завърна в своя дом." Така започна приказката ни с младия фермер Сашо Алексов от с. Смиловци, чието имение посетихме неотдавна.

Сашо Алексов е един смел и усърден млад човек, който вместо "удобствата" на големия град, избира да се завърне в родното си село и да уреди живота си по най-добрия възможен начин. Свободолюбието и обичта му към природата го насърчават от 2012 г. да се захване със селскостопанска дейност. Започва с трите крави, които дотогава са гледали родителите му. По-късно чрез общински конкурс получава още две. След три-четири години стадото нараства и днес Сашо е собственик на 14 крави симменталска порода. Освен с едър добитък трудолюбивият стопанин се занимава и с отглеждане на свине, в кочината има общо 20-ина, в която бройка влизат и прасетата. Казва, че все още е начинаещ в цялата работа.

На въпроса ни, че това е сериозно имение и как се справя сам, Сашо ни отговори:

- Не, не съм сам. Тук е и майка ми, а най-голяма помощ ми оказва брат ми Валентин. Той е женен и със семейството си живее в Димитровград, обаче всеки свободен момент използва, за да дойде - някога сам, а някога със семейството, за да ми помогнат за всичко, което трябва. Снабдих се и с небходимите селскостопански машини, така че и те ми облекчават работата.

Вярно е, че машините могат да облекчат работата, обаче всеки, който се е занимавал със селскостопанска дейност, знае, че тя изисква пълна отдаденост. Работния ден на Сашо започва в 5-6 часа сутринта и приключва към 10-11 вечерта. Но както и при всяка друга работа, най-важното е тя да се обича, а нашият домакин наистина я обича и я върши с удоволствие.

От продукцията си Сашо на пазара предлага само млякото, евентуално от свинете и мъжките телета, докато женските оставя за разплод.

- Млякото го давам на мандра, не преработвам въобще, то изисква специални условия, казва фермерът. Най-напред специализирано помещение, а то трябва да бъде оборудвано с подходящи съоръжения за съхранение и преработка. Аз все още нямам такива условия и го давам сурово. В момента повечето крави са стелни, така че дневното ми производство на мляко е по около 70 литра.

Младият стопанин е доволен от помощта, която му оказва държавата чрез субвенции, а особено подчертава помощта от страна на общината. Както казва, повечето машини е успял да си обезпечи благодарение на общинските конкурси за подкрепа на селскостопаското производство.

- Доволен съм от постигнатото досега, обаче все още инвестирам, тази ми е последната година за инвестиране. Все още го няма този така наречен видим приход, но ще дойде и това време.

Обаче като се погледнат постиженията на този млад домакин само след 4-5 години, заслужава респект. Той е построил нова ферма за едрия добитък недалеч от къщата, която е според всичките стандарти - изцяло от природен материал, дърво и кал (кованица), височината, светлината и проветряването отговарят на всички изисквания. Строи и ново помещение за свинете.

Интересуваше ни какви са условията за отглеждане на едър добитък в селото:

- Съществуват изключителни условия за отглеждане на дабитък. Аз задоволявам нуждите си от собствения имот, но взимам и под наем. Бройни са нивите и ливадите, които не се обработват. За съжаление те са буренясали и са неизползваеми, а собствениците не ги дават и на тези, които би желали да ги използват, коментира Сашо.

Когато попитахме за реколтата от зърнените култури, очаквахме оплакване заради сушата и заради видяното покрай пътя към с. Смиловци - в някои ниви царевицата след поникването е пораснала само 20-ина сантиметра над почвата. Обаче отговора бе следния:

- Доволен съм от добива на пшеницата - над 500 кг от декар, а и царевицата ни е добра. Така е защото спазвахме всички изисквания: навреме наторихме нивите, пръскани са срещу плевели, навреме посяхме, подхранването също извършихме в оптималния срок и ето житните култури успяват да оцелеят и в такива непоносими жеги.

Попитахме дали в с. Смиловци съществува земеделска кооперация и Сашо ни поясни, че някога е имало, обаче поради разни обстоятелства тя е спряла да съществува. Но нещата по въпроса полека-лека се раздвижват, водят се преговори за формиране на нова кооперация, обаче все още не може да говори за детайлите, а се надява в най-скоро време да я оформят.

Нашият домакин не само успешно се занимава със животновъдство и земеделие, той е и отличен градинар. Когато разговора поведохме в тази насока, той каза, че е по-добре да отидем в градината зад къщата и да видим на място това, от което се интересуваме. А там наистина има какво да се види - оранжерия с домати високи над 3,5 метра и чушките в нея са хубави, а тези пък отвън още по-хубави, високи около метър. И самите плодове са прекрасни, Сашо казва, че най-големия домат, който откъснал тази година, тежал 2,5 кг. Браво! Четири такива домата и зимнината готова. Продукцията, както той ни каза, е само за лични нужди, а градинарстовото за него представлява хоби. Попитахме дали производството е биологично или конвенционално, и той съвсем коректно каза, че някъде до 80% е биологично, защото единственото химическо вещество, което ползва, е за подхранването, останалото пръскане е биологично, тъй като за подхранване използва и обикновена мая за хляб, а срещу насекоми и картофена мана ги пръска, на някой може би ще звучи чудно, с бакпулвер (пециво), за което от личен опит казва, че е изключително ефикасно.

Младият фермер не се оплаква от много работа. Харесва му този начин на живот и затова му е дал предимство, преди живота в града. "Тук е тихо, спокойно, далеч си от забързания градски живот. И най-важното е свободата. Аз съм "шефа", сам си определям обема на работата, а когато се изморя, сядам да си почина", разказва Сашо. И макар че е удовлетворен от начина си на живот, все пак има нещо което липсва. За да стане едно цяло, би било добре да го придружи и понежната половинка, тогава и успеха би бил по-голям и живота би бил изпълнен, а Сашо казва - идеален. Пожелаваме му да се реализира и в тази област. А след няколко години, като отидем отново да посетим имението му в Смиловци, то да се е разраснало във всеки смисъл.

Д. Христова

В с. Радейна

Проведена акцията „Военен лекар на село”

В забърдското село Радейна неотдавна се проведе акцията под название „Военен лекар на село”, която съвместно организираха представители на Войската на Сърбия, общинската червенокръстка организация и местното самоуправление.

Селяните имаха възможност да измерят кръвното налягане и нивото на захарта в кръвта. Съществуваше възможност да се извършат и ЕКГ прегледи, както и да се получат съответни съвети от воонния медицински екип. От акцията се възползваха 40-ина жители на селото. Димитровградският лекар Никола Йорданов, чието потекло е от Радейна и който в акцията се включи в качеството си на председател на общинската червенокръстка организация, между другото сподели, че през последните няколко години акцията се провежда за трети път в Димитровградско. Преди това са проведени акции в селата Куса врана и Долна Невля. Целта е, каза Йорданов, да се обърне внимание на здравето на жителите на селата и да се наблегне върху профилактиката. Той между другото подчерта, че селяните по принцип вярват на военните лекари, тъй като са олицетворение на дисциплина и отговорно поведение.

Прегледите бяха безплатни и на тях можаха да се отзоват дори и жителите на селото, които нямаха заверена здравна книжка. В Радейна понастоящем живеят малко над 40 жители. Възрастовата структура на населението е лоша, тъй като огромна част от жителите са стари хора. В амбулаторията в Радейна два пъти месечно идва лекар от Димитровград.

Акцията „Военен лекар на село” в Радейна реализира медицински екип на 39-ия Логистически батальон в Ниш в състав: д-р Йована Максимович, Сузана Миланович, Ивица Махайлович и Боян Максимович. В акцията се включиха и лекарят Никола Йорданов, както и Весна Тодорова, секретар на димитровградската червенокръстка организация.

Б. Д.

Сняг в Бабушница

Потребителите останаха без ток

Снегът, който заваля в началото на уикенда в по-високите места в Бабушнишко, създаде бройни проблеми. Поради падане на дървета под тежестта на снега бе скъсан далекопровод и без ток останаха потребителите в селата на Звонски край, Стрелъц, Студена и Червена ябука. Работниците от електроразпределителното в Бабушница излязоха на терена и след повече от 12 часа ток получиха всички потребители, с изключение на тези във Вучи дел и Червена ябука. Поради обхвата на работа на електромонтьорите от Бабушница било необходимо да се поиска помощ от колегите им от Бела паланка, обаче до вторник (10 октомври) до потребителите в село Вучи дел токът все още бе пристигнал. Според информация, дадена от електроразпределителното в Бабушница, далекопровода в това село бил изпокъсан на няколко места, а това изисквало много работа около премахване на стъблата и възстановяване на мрежата. Повечето от потребителите в Червена ябука в понеделник получиха електричество, но то не стигна и до жителите в махалата Мизаринци. По-късно електромонтьорите успяха да преодолеят проблемите и създадоха условия за нормална доставка на електроенергия на потребителите.

Горан Кнежевич

Фотооко

Първият сняг

Въпреки че според календара само допреди двадесетина дни беше лято, този уикенд във високите планински села в Босилеградско и на Власина заваля сняг.

П.Л.Р.

Сняг в село Милевци

В Звонския край миналата седмица

Виелица остави хората без ток и телефонни връзки

Миналия петък и събота снежна вихрушка остави жители на селата в Звонския край без електрозахранване и телефонни връзки. Снегът порази далекопроводите и телефонните кабели, така че с. Звонци остана без ток 12, а без телефонни връзки 24 часа. Най-трудно бе положението в село Ясенов дел, където ток нямаше дори 48 часа.

Звончацни споделиха пред вестника ни, че в селото било натрупало около 15 сантиметра сняг. Те предадоха, че на високите планински върхове, единият от които е и върхът Руй, със сигурност има поне половин метър сняг.

Б. Д.

Любопитно

Змия спря строежа на автомагистралата при Владичин Хан

Вдлъбнаточел смок с дължина почти два метра спрая работите на моста над река Върла при Владичин Хан.

Влечугото се увило около един от стълбовете на най-големия мост на коридор 10. След като го забелязали работниците от испанския консорциум Азви/Рубау, те спряли дейностите и потърсили зоо специалисти, които уточнили, че змията не е отровна.

Произшествието не предизвикало смущения сред работниците, които използвали влечугото да си направят снимки.

С.Б.

На сесия на Съвета на Град Пирот

Иванов директор на „Регионално санитарно депо Пирот”

На неотдавнашна сесия на Съвета на Град Пирот съветниците избраха Небойша Иванов за директор на Общественото комунално предприятие „Регионално санитарно депо Пирот”. Иванов досега бе начело на тази фирма като изпълняващ длъжността директор.

Роден е през 1963 година и по професия е дипломиран юрист. Живее в димитровградското село Желюша. По време на трудовата си кариера е бил на много ръководни постове, между другото и кмет на Димитровградска община.

Б. Д.

Седма акция – седемнадесет кръводарители

На седмата за тази година акция по доброволно кръводаряване, която се проведе във фоайето на димитровградския Център за култура, ръката си подадоха 17 хуманни граждани.

Макар че отзивът на гражданите този път не бе голям, организаторът на акцията Мирослав Потконяк сподели удовлетворението си и добави: „Ситуацията с необходимия брой кръвни единици междувременно е стабилизирана, така че нуждите за ценната течност в момента не са големи, както през лятото”.

Акцията съвместно организираха Институтът за кръвопреливане от Ниш и общинската червенокръстка организация.

Следващата кръводарителска акция в Димировград ще се проведе в края на този месец.

Д. С.

Тъжен помен

На 25 октомври се навършват 40 ДНИ
от смъртта на нашата мила сестра

ЦВЕТАНКА МЕТОДИЕВА
от Горна Любата
(1951 - 2017)

Панихидата ще отслужим на 25 октомври на гробището в Горна Любата. Каним роднини и приятели да ни придружат.
Завинаги ще останеш в сърцата ни! Вечно ще пазим от забрава хубавите спомени за теб!

Поклон пред светлата ти памет!

Опечалени: сестрите Венка и Борка със семействата си

Възпоменание

На 14 октомври се навършват ДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на нашия мил съпруг, баща и дядо

АКСЕНТИЯ ДИМИТРОВ АЦА
от Димитровград

Времето не лекува нито болката, нито тъгата и затова ще останеш завинаги в нашите сърца.

Твоите най-мили: съпругата Дара и синовете Сика и Джока със семействата си

Карикатурен екран СВЕЖО БОЯДИСАНО

Вицове

Един пиротчанец пътувал с влак от София към Пирот, но на всяка гара слизал да си купи билет. Попитали го:

– Защо слизате на всяка гара и си купувате билети, а не си купите билет направо за Пирот?

Той отвърнал:

– Ами, докторът ми каза, че съм тежко болен и сигурно няма да оживея до там, заради това реших да спестя малко пари.

***

Пиротчанец станал министър. Кметът на Пирот решил да му подари мерцедес.

– Не мога да го взема. Всички ще оценят това като рушвет.

– Ами тогава да ви го продам за двайсет ЕВРО.

– Така може. Ще купя два.

***

На пиротчанец му дошли гости. Постояли, поприказвали. По едно време домакинята подсетила мъжа си:

– Няма ли да предложиш на гостите нещо освежително?

– Разбира се! – отвърнал пиротчанецът. И отворил широко прозорците…

***

Полицай задържа трима много пияни пиротчанци на една софийска улица и ги води в полицейския участък. Началникът на участъка пита:

– Къде е четвъртият човек?

– Какъв четвърти?

– Човекът, който им е платил сметката…

***

Пиротчанец показва апартамента си на своите гости и казва:

– Това е стаята ни за музика.

– Но тук няма никакъв музикален инструмент?

– Вярно е, но оттук най-добре се чува радиото на съседите.

***

Пиротчанец развежда приятелите си в новата си къща и казва:

- Това е столовата и не дай си Боже в нея да могат да се поберат 15 души.

***

Едно пиротчанче отишло с баща си на гости у леля си. Като пристигнали тя му казала:

"Дай си моето момче шепите да ти сложи леля малко орешки".

То казало: " А-а сложи на тате в шепите".

Тя го попитала:"Защо?", а момчето казало: "Неговите са по големи".

***

Един пиротчанец се качил на покрива на къщата си за да го поправи защото била се счупила една керемида. По едно време се подхлъзнал и взел да пада надолу. Прелитайки обаче до прозореца той извикал на жена си: "Женоо, днес готви за един по малко!"

***

Пиротчанец тръгнал на излет, но скоро се върнал.

– Не дойде ли колегата ти? – посрещнала го жена му.

– Яви се, но и той не носеше нищо за ядене.

***

Пиротчанка замесила тесто – гости да посреща с питка със сиренце. Опекла една – гостите я изяли. Сложила втора – и нея изяли… Досвидяло й за трета и плеснала с ръце:

– Ама как съм ги премерила! Тъкмо гостите се наядоха и питките свършиха!

***

– Защо пиротчанците не си купуват хладилници?

– Защото не знаят дали като затворят вратата лампата ще изгасне…

Афоризми Симеон КОСТОВ

☏ Как да разбереш кога политиците казват истината и кога лъжат? Лесно – винаги лъжат.

☏ Комунизмът отхвърли Бога, а капитализмът – човека.

☏ Сливата е нашият национален бранд, а пиянството - национална тенденция.

☏ Тя ми изпълни любовните блянове. За съжаление, събудих се.

☏ Бъдещите поколения ще трябва да бъдат честни. Няма да има какво да крадат.

☏ Разликата между умния и глупавия е в това, че умният разбрал, че се оказал будала.

☏ Само у нас живата работна сила е мъртъв капитал.

Фабули

Здраво дедо Мане

Дедо Мане, преди ти да ми пишеш ко си дошъл из Ниш, че ти я пишем за големуту главоболию що имаю нашите опщинаре. Стигло писмо од врат на държавуту да се намале тия джболебонье що йеду из държавнете ясле. Това писмо йе стигло и при вас, дало йе жешко и на вашите куравелници. Незнам ко йе при вас, ама нашите су се много накотили, напълнили све канцеларийе у опщинуту и празне собе около ньу, нема куде да седу. Свака партия си примала свойи човеци и ко се смени влас, они си остану, най-често се офарбаю с боюту на тия що су на влас, а новите си и доводе свойи човеци – заслужни партийци. Па почеше да се ройе ко пчеле, да отвараю некиква нова оделенья, некикве канцеларийе, агенцийе и слично и тамо да прибираю свойи партийци. Натураше шефа до шефа, помокьници, секретари, секретари на секретарете, помокьници на помокьниците. Ма убавило. Клате ногье, играю игрице на компютерете, пишу, преписую... А плате убаве, а работа никиква. Съга кажу, това убавило за некойи се привършава. Че отпущаю човеци, ама койи да отпуще. Ако йе по некикву правду, требе да отпуще тия що су последньи дошли. Ама ко ньи да отпущи тая влас, ка гьи йе она доводила, ка су това ньини партийци, ньини партийскьи „кадрове"? Не иде ньи да отпуще, а да остану на роботу „кадрове" на опозициюту!? А тия од опозициюту, койи йош не су прешли или нече да преоде у новуту влас само ръжу и прете – че суде ако гьи отпуще. По йедно време властта поче да моли тия що су по-стари да иду у пензию или на биро до пензию. Обещаваю дека че гьи дарую убаво. А они се инате – траже да гьи дарую ко що даруваше тия из пощуту, дистрибуциюту, бензинскьете пумпе, „Заставу" из Крагуйевац... А на опщинскуту влас това се види коджа, одека да найду толкова много паре? А и нейе само това. Ко опозициюту да дарую тека убаво. За съга йе „мъртва търка", само се шушнье, слути и чека. Ама некой пронесе вес дека тия из врат погрешили, требе много повече да се отпуще. Опщинуту били турили у групу на опщине до 20 000 човеци и според това одредили сманьеньето, а нийе немамо ни 10 000 душе. Съга стружу с уши и чекаю друго писмо, да преполове запослените у държавнете службе. Е ка стигне това писмо (ега никигаш не стигне, иначе смо га заубавили), че буде страшна сеч на запослени и од опозициюту, ама че пострада и некой од най-новите „кадрови".

Ичера иде деда Лула у град и се позабави. Ка се върну, малко весел, рече дека нашите се снашли. Никога нема на силу да отпущаю, а вишакат че запосле преко некикве приватне агенцийе за запошльаванье и преко некикви „радови". Не зная да ми обясни ко че буде това, ама рече, доста ядосан – „Това опщинскьият коров не може да се искорени ни с тотал".

Не знам къв му йе тия тотал, ама знам дека ка има некикви проблеми страдаю само работниците по фабрикьете и никой друг. Не знам при вас тека ли йе било, ама я се не плашим за държавните службеници, ни при вас ни при нас. Они се увек „снайду".

Айд у здравлье деда Мане.

Баба Суса

Ново Братство

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
323.15+659(497.11)z
ISSN 2466-4707 = Ново Братство
COBISS.SR-ID 224701964

Вестник на българите в Сърбия
Първият брой излезе на 15 юли 2016 г.
Издава: Издателство "Ново"Братство",
Ниш, "Кей 29 декември" - 8
Основател на издателството:
Национален съвет на българите в Сърбия

* Директор на Издателството и гл. и отговорен редактор: Мила Васов * Редакция: Бобан Димитров, Петър Рангелов, Даниела Христова, Сунчица Бойкова и Снежна Джелич * Технически редактор и компютърен дизайн: Никола Цветков
* Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com

* Телефони: Директор: (тел./факс) 018 242-700,
* Вестникът излиза два пъти в месеца. Ръкописите не се връщат. * Собствени приходи 330-3002545-68, CREDIT AGRICOLE. * Печата: "Врбас Комерц", Кнез Михайло Обренович 47, Ниш, тел./факс 018 576-283; 064 1981 666

ISSN 2466-4707